

Elf juli-viering VKRL 2017

Welkomstwoord voorzitter

Vrienden Vlamingen,

Andermaal hadden de media het afgelopen jaar geen nood aan communautair gehakketak om het plebs te animeren. Alternatieve nationale actualiteit doordrongen van schandalen en ruziënde regeringspartners, naast wereldnieuws bol van spectaculaire rampen, intensifiërende terroristische aanslagen en wereldleiders die zich gedragen als losgeslagen melkmuilen, vulden elke avond rijkelijk de nieuwsuitzendingen.

Omgekeerd wordt ook nog steeds alles in het werk gesteld om Vlaamse eigenheid en vooral identiteit weg te cijferen, te minimaliseren, achter te stellen, en als dat nog niet volstaat, gewoonweg te demoniseren. Het tricolore Belgicistische samenhorighedsgevoel annex obligate solidariteit met allerhande minderheden (waar onze francofone medeburgers zonodig ook toe gerekend worden) wordt ons onophoudelijk dagdagelijks door de strot geramd.

Regenboog- en andere veelkleurige draperieën sieren – ik hou mij even in om te zeggen: ontsieren – gedurig ons straatbeeld. Zolang er maar geen geel en vooral geen zwart aan te pas komt, tenminste niet als kleuren die een politieke of staatkundige identiteit voorstaan.

We hebben intussen zelfs de genderneutraliteit uitgevonden, al maakt het ons leven praktisch gesproken wel iets lastiger. Naast M en V moeten we nu overal een categorie X toevoegen, en nieuwe toiletten bouwen.

Vrienden Vlamingen,

Een nationale feestdag is voor vele naties de herdenkingsdag bij uitstek van een groots moment in hun vaderlandse geschiedenis, niet zelden de onafhankelijkheid. Maar ook een heroïsche veldslag kan volstaan. Voor ons is dat jammer genoeg nog steeds de herdenking van de Guldensporenslag in, men zegge en schrijve: 1302...jawel, al meer dan 700 jaren des Heren geleden.

Niet dat we sindsdien geen successen meer hebben laten optekenen. Onze hele middeleeuwen en, wat heet, nieuwe tijden sindsdien staan bol van bezettingen en bevrijdingen, maar waarbij het resultaat enkel was dat het graafschap Vlaanderen verkaste van het ene hertog- of vorstendom naar het andere koninkrijk, voor wie onze contreien enkel als koloniaal gebied of wingewest fungeerden.

Tot de Belgische Revolutie uit 1830, straks ook al 200 jaar geleden, helaas tot op vandaag ons lot bezegelde. Andermaal hebben we een moeizame ontvoogdingsstrijd moeten voeren, met soms kleine overwinningen, maar vaak zware nederlagen.

Er is onder meer het triestige feit dat we immer onze eigen sociale zekerheid niet beheren, met als gevolg dat we nog steeds jaarlijks voor miljardenbedragen een gemeenschap moeten onderhouden – de Franstalige dus – die niet alleen grotendeels teert op deze gigantische overdrachten, maar daar ook hun maatschappijmodel en –visie volledig naar gericht heeft.

En het is niet alleen pijnlijk te moeten vaststellen dat door de eeuwen heen niet alleen vijandige, minstens overheersende mogendheden ons doen en laten opgelegd hebben, maar vooral dat de meeste tegenwerking altijd uit eigen rangen is gekomen, en blijft komen.

Linkse of toch bij links gedachtengoed aanschurkende politici die hun eigenbelang – want daar is het hen uiteindelijk steeds om te

doen – duidelijk beter in een unitair België verzekerd en verankerd zien dan in een onafhankelijk of zelfstandig Vlaanderen.

Met een mediameute en een culturele sector – uiteraard nu eenmaal belangrijke klankborden in vrijgevochten samenlevingen – die stevast om den brode meehuilen, moeten meehuilen...

Dit alles overgoten met emotioneel verpakte, maar wel op de eenvoudige Vlaming inwerkende slogans als: België is de oplossing (en wij, Vlamingen met splitsingsdrang, het probleem dus...), en: we zouden toch solidair en verdraagzaam moeten zijn (we zijn dat nog niet genoeg of zo ???).

En als ook dat niet werkt, dan maar de man spelen; op de boodschapper schieten. Nationalisme – tenminste òns nationalisme – is individualistisch, a-sociaal, anti-democratisch, anti-solidair... Nee, erger nog: het is vreemdelingenhatend, islamofob, facistoïde... neo-nazistisch.

Maar vrienden Vlamingen,

Wij zijn hier vandaag samen, als overtuigde en volhardende Vlaamsgezinden, om onze jaarlijkse feestdag te vieren. En ik wil u dan ook graag welkom heten op deze intussen reeds 8ste editie door onze Vlaamse Kring Regio Leuven georganiseerd, en waarvoor we voor het eerst te gast mogen zijn op een nieuwe locatie, het Brabants Radiomuseum alhier in Haasrode, waarvoor uiteraard onze dank.

Tussendoor maak ik ook graag van de gelegenheid gebruik om onze Kring zelf nog eens in het voetlicht te plaatsen, een feitelijke en erkende vereniging – erkend door de Vlaamse Volksbeweging en de provincie Vlaams-Brabant – een vereniging van gedreven vrijwilligers die in Leuven en daarbuiten intussen ook reeds 7 jaar lang talrijke socio-culturele evenementen organiseert van heel uiteenlopende aard, maar waarvan deze jaarlijkse elf juli-viering onmiskenbaar het hoogtepunt is en blijft.

Deze vrijwilligers zetten zich elke activiteit opnieuw en onbaatzuchtig in om u een mooie en onvergetelijke namiddag of avond te bezorgen. En dat gaan ze ook vandaag weer, met dezelfde inzet, voor u doen. Graag voor hen een warm applaus.

APPLAUS

Als gastspreker was aanvankelijk Bart Laeremans gevraagd – zijn naam staat nog op de uitgehangen affiches en rondgedeelde flyers – die u als begenadigd redenaar vast een poos onderhouden had over wat vooral op communautair vlak in de Brusselse rand reilt en zeilt, met als klap op de vuurpijl het megalomane nieuwe voetbalcomplex dat gepland is op de op Vlaams grondgebied gelegen parking van het huidige Boudewijnstadion.

Familiale redenen hebben Bart echter verhinderd, maar hij bezorgde ons zelf een evenwaardige tegenhanger, niemand minder dan nationaal VVB-voorzitter Bart De Valck, die meteen toezegde onder het motto ‘Barten helpen elkaar’. En laat mij dat alleszins als muziek in de oren klinken...

Bart De Valck is reeds decennialang via TAK en later de VVB op de barricaden gepokt en gemazeld in de Vlaamse ontvoogdingsstrijd, en hij heeft dan ook ongetwijfeld enige ontluisterende feiten over de communautaire stilstand van de dag van vandaag mee te geven, met een glasheldere boodschap ‘Opportunities voor een Vlaamse onafhankelijkheid’.

Graag uw applaus voor Bart De Valck.

APPLAUS

Twee gedreven volksmuzikanten met een hart voor traditie. Grid Bertiau en Hans Berghmans hebben een grote passie gemeen, ze houden van volksmuziek.

Grid speelde sinds haar jeugd accordeon, begeleidde volksdansgroepen, speelt straattheater, begeleid circusartiesten. Accordeon was voor haar niet genoeg, en zij breidde haar instrumentarium uit met diatonische accordeon, harp, fluiten, doedelzak en viool.

Hans heeft reeds een lange carrière als doedelzakspeler achter de rug, en vulde zijn instrumentarium verder aan met Chalumeaux. Af en toe waagt hij zich aan de mandoline en diatonische accordeon.

Beiden zijn ze vertrouwd met de Vlaamse liedereschat. Mocht je ze nog niet tegengekomen zijn op een andere elf juli-viering, dan gebeurt dat vast nog weleens...

Deze gastmuzikanten zullen nu graag voor ons de samenzang trekken, die we rond 12.30 u. afsluiten met De Vlaamse Leeuw. Zing zeker mee als u kan. Wat ze zullen brengen, staat in het program-maboekje. Tenminste de titels, maar De Vlaams Leeuw, die u zeker uit volle borst wil en zal meezingen, staat er volledig in.

Omstreeks 12.30 u. zal u naast dorst ook wel honger hebben en openen we het Breuhelfestijn.

Maar nu eerst een warm applaus graag voor Duo Peperkoek.

APPLAUS

Vorig jaar hebben we u voor het eerst op onze viering een Breughelfestijn aangeboden, en ik heb opgevangen dat dit stellig geapprecieerd en gesmaakt werd. Vandaar dat we dit dan ook graag een 2de maal voor u doen.

Praktisch nog: wie betaald heeft of een eetkaart had, mag zich naar keuze bedienen. Alleen voor pensen en ballekes dient u de ?- en ?-kleurige bonnekes af te geven aan de BBQ omdat we het per persoon willen beperken tot 2 pensen en 3 ballekes, zodat er nog genoeg over is voor iedereen. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Wie nog geen eetkaart heeft, bedien u aan de kassa. Voor de taart werken we met paarse bonnetjes, voor 2 € beschikbaar aan de kassa, of gratis voor de eetkaarten verkocht in voorverkoop.

En mag ik van de gelegenheid gebruik maken om toch nog een klein afzonderlijk applaus te vragen voor onze chef-kok: Geert?

APPLAUS

6

Tot slot geef ik nog even mee dat Duo Peperkoek nog wat mooie volksklassiekers brengt, en daarna onderhoudt dj Cowboy u graag verder met leuke, moderne achtergrondmuziek.

De keuken is nu geopend, maar wij sluiten deze toch rond 14 u., of misschien iets later als er toch nog druk aangeschoven wordt. Maar zeker niet weglopen dan, de bar blijft nog de hele namiddag geopend.

Laat het smaken !
